

اهم مشکلات ، موانع و تهدیدها ی بخش کشاورزی شهرستان خمینی شهر در سال زراعی ۹۶-۹۷

بخش کشاورزی یکی از مهم ترین بخش های تاثیرگذار بر اقتصاد و وضعیت معیشت مردم شهرستان خمینی شهر است به گونه ای که حدود ۶۰۰۰ هکتار از اراضی این شهرستان در بخش کشاورزی مورد بهره برداری قرار می گیرد و تعداد شاغلین بخش کشاورزی شهرستان حدود ۱۵۰۰۰ نفر می باشد. در واقع اقتصاد این شهرستان، بر پایه صنعت و معدن، کشاورزی و دامداری استوار و پایدار است که طی سال های اخیر به دلیل کم آبی و تغییر وضعیت آب و هوا بخش کشاورزی این شهرستان دچار اختلالات فراوانی شده است. کشاورزی و باغداری در این شهرستان از اهمیت قابل توجهی برخوردار است و زاینده رود موثرترین عامل تعیین کننده کیفیت و کمیت کشاورزی است اما متأسفانه خشکی زاینده رود و کمبود بارش و همچنین عدم وجود برنامه مدون و منظم در بازگشایی آب زاینده رود، کاهش چشمگیر محصولات کشاورزی در این شهرستان را رقم زده است.

۱- کوچک بودن قطعات باغات و عدم صرفه اقتصادی

۲- مخلوط بودن و کهنسال بودن باغات شهرستان

۳- چند شغله بودن باغداران و نگاه غیر اقتصادی به باغات .

۴- تغییر کاربری باغات از فرم اقتصادی به تفریحی (باغ های ویلایی) .

۵- نزدیک بودن باغات شهرستان به مرکز استان و در نتیجه گران بودن اراضی که باغداران ترجیح می دهد که باغ فروخته و باغات به واحدهای صنعتی تبدیل می شوند.

۶- خشکسالیهای پی در پی و کمبود آب آبیاری در سالهای اخیر. (۸۰ درصد باغات این شهرستان بخش مهمی از آب مورد نیاز را از کانال تامین می کنند که به علت عدم هماهنگی در بازگشایی به موقع آب و عدم نظارت صحیح بر برداشت ها در بالادست هیچگاه آب کافی در اختیار باغداران شهرستان قرار نمیگیرد).

۷- وابسته بودن آب اکثر چاهها به آب کانال نکوآباد هم از لحاظ کمیت و هم از لحاظ کیفیت

۸- بالا رفتن EC آب چاهها در سالهای اخیر که منجر به از بین رفتن باغها شده است. (در اصغر آباد حدود ۲۰۰ هکتار از باغات از بین رفته است).

۹- کاهش نزولات آسمانی و تداوم پدیده خشکسالی و نبود منابع آبی مناسب اعم از سطحی و زیر زمینی.

۱۰- کوچک بودن قطعات زمین ها جهت توسعه گلخانه با توجه به اینکه در نظامنامه گلخانه ها به زمینهای زیر ۳۰۰۰ متر پروانه تاسیس تعلق نمیگیرد و همچنین دور بودن از خدمات شهری.

۱۱- عدم تامین به موقع آب مورد نیاز از طریق حق آبه کانال جهت زراعت غلات در این شهرستان.

۱۲- عدم استفاده از روشهای مکانیزه کاشت و داشت به علت خرد بودن اراضی و عدم همکاری کشاورزان در یکپارچه سازی اراضی.

۱۲- هجوم آفات و بیماریها بخصوص در باغات بدلیل بروز پدیده خشکسالی ، پایین رفتن کیفیت آب کشاورزی و متعاقب آن خشک شدن باغات چند ده ساله شهرستان.

۱۴- تغییر کاربری اراضی زراعی با هجوم بخشهای صنعتی ومسکونی با توجه به نزدیک بودن این شهرستان به مرکز استان.

۱۵-عدم داشتن مرکز خرید مطمئن ونزدیک جهت خرید تضمینی گندم مازاد بر نیاز کشاورزان در شهرستان.

۱۶-عدم توازن منطقی بین قیمت محصولات کشاورزی و قیمت نهاده ها.

۱۷-به علت فروش نقدی کودهای شیمیایی توسط شرکت خدمات حمایتی اصفهان ، شرکتهای تعاونی روستایی این شهرستان به علت عدم تمکن مالی نمی توانند به موقع کودهای شیمیایی لازم را از آن شرکت خریداری کنند و این مسئله منجر شده که کشاورزان به موقع نتوانند کودهای شیمیایی ضروری مورد نیازشان از شرکتهای تعاونی را تهیه کنند و در زمان مناسب استفاده نمایند.

۱۸- به علت گران بودن کودهای شیمیایی ضروری مثل فسفات دی آمونیوم و کودهای پتاسه با توجه به ضرورت استفاده در زراعت و محصولات باغی اکثرا از خریدن آن کود خودداری نموده اند که در راستای آن خود تأثیری در کاهش عملکرد محصولات زراعی و باغی را در بر داشته است.

۱۹-کمبود خودرو در اجرای آموزشهای چهره به چهره

۲۰-کمبود اعتبارات لازم جهت اجرای بازدید های علمی آموزشی

۲۱- تغییر کاربری های غیر مجاز اراضی زراعی و باغی

۲۲-کمبود نیروی تخصصی در مباحث امور اراضی

۲۳-عدم اجرای طرح آمایش سرزمین، تمام قوانین در بخش کشاورزی در کشور یکسان میباشد و مزیت های نسبی در نظر گرفته نمی شود. مانند قوانین امور اراضی که مناطق کویری که از نظر آب و خاک اراضی کلاس ۳، ۴ هستند با اراضی کلاس ۱ از نظر مقررات یکسان می باشد و با متخلفین یکسان برخورد می شود. در صورتی که در ماده ۱ قانون توجیه اقتصادی باید در نظر گرفته شود.

۲۴-عدم اجرای احکام قضایی و طولانی بودن روند دادرسی به پرونده های تغییر کاربری غیر مجاز در خصوص ساخت وساز غیر مجاز وتخریب.

۲۵- عدم التزام به قانون حفظ کاربری اراضی کشاورزی توسط سایر دستگاه های مرتبط

۲۶- صدور آراء قضایی برخلاف مصرح قانون حفظ کاربری اراضی کشاورزی

۲۷- سرعت بالای تغییر کاربری امور اراضی به علت خشکسالی، نزدیکی به مرکز استان، بالا بودن قیمت اراضی کشاورزی ومقرون به صرفه نبودن تولیدات به دلیل خرده مالکی.

۲۸- افزایش قیمت نهاده های دام و طیور

۲۹- نبود زمین ملی (منابع طبیعی) برای جابجایی دامداری های بافت مسکونی (برای رفع این مشکل لازم است با شهرستان های مجاور به خصوص شاهین شهر ونجف آباد هماهنگی به عمل آید که به دامداران این شهرستان زمین واگذار نمایند که تا کنون نتیجه ای حاصل نگردیده است.)

۳۰- عدم تخصیص تسهیلات با نرخ سود کم و درازمدت برای بخش دام طیور و زنبور عسل

۳۱- بالا بودن نرخ بیمه کارفرمایان بخش دامپروری تقریباً با بیمه آزاد برابری میکند

۳۲- عدم توازن بین میزان آب تخصیصی در شبکه زاینده رود و تحویل آن در شهرستان به نحوی که به علت اینکه این شهرستان در انتهای مسیر انتقال آب زاینده رود می باشد تقریباً به صورت دائمی در تخصیص آب در شبکه شهرستان با مشکل عدیده مواجه بوده ایم که مکاتبات جهت استحضار ارسال شده است. (لازم به ذکر است در هر دوره بازگشایی آب حداقل ۴۰-۳۰ درصد از آب تخصیصی به شهرستان نمی رسد).

۳۳- فراگیر شدن بحث تبدیل اراضی کشاورزی و عدم حمایت لازم از بخش های مختلف از جمله شهرداری ها و... همچنین صدور آراء برائت برای معرفی شدگان متخلف به دادگاه ها.

۳۴- پایین بودن سقف اعتبارات تملک داراییها بخش کشاورزی در اعتبارات شهرستان